

ment nog niet georganiseerd is; Engeland is een van de landen zonder nationale vereeniging op dit gebied. En terwijl alle voorgaande congressen werden voorbereid en geleid door een nationale organisatie, aangesloten bij het C. I. O. S., heeft het Internationale Comité ditmaal die voorbereiding in handen moeten stellen van een bijzonder voor dit doel in het leven geroepen Commissie. Het spreekt vanzelf, dat het besluit tot dezen stap niet zonder aarzeling genomen werd. De sterke wensch echter om ditmaal in Engeland bijeen te komen deed deze aarzeling overwinnen. Die wensch sproot vooral voort uit de overweging, dat een groot land als Engeland op dit gebied niet achter mocht blijven en vond steun in de ervaring, dat van deze congressen een sterk propagandistische werking uitgaat, vooral in het land, waar het congres wordt gehouden. Die wensch is derhalve ook ingegeven door een anderen: dat Engeland tengevolge van dit Congres — misschien wel reeds door de voorbereiding ervan — zou komen tot de reeds lang gehoopte nationale samentrekking en samenwerking van de vele goede krachten, die daar te lande reeds sedert lang op dit arbeidsveld werkzaam zijn.

In de ter gelegenheid van het 5e Congres gehouden vergadering van het C. I. O. S. werd dus besloten, een uitnodiging te richten tot de *Federation of British Industries* om het initiatief te nemen tot de vorming van een Commissie tot organisatie van het Zesde Congres en tot zijn groote voldoening vond het bestuur van het C. I. O. S. deze machtige en op het gebied van het bedrijfsleven in Engeland representatieve vereeniging bereid om de taak ter hand te nemen. Daarmede was het pleit beslecht; men was nu verzekerd van een voortreffelijke organisatie en een deugdelijke voorbereiding.

Met groote voortvarendheid is de *Federation* aan het werk getogen. Haar ijverige secretaris *W. Prescott* — die als honorary Secretary van het *British Organising Committee* optreedt — heeft alle krachten ingespannen om in dit Comité alle lichamen bijeen te brengen, welker medewerking noodig was, en hij is er in geslaagd een waarlijk representatieve samenstelling tot stand te brengen. Er ontbreekt geen enkele organisatie, welker doel verband houdt met den arbeid dezer Congressen. Nijverheid, handel en landbouw zijn vertegenwoordigd, zoo goed als de gezinshuishouding. De wetenschap is vertegenwoordigd zowel uit het gebied der economie als uit dat der techniek en der psychologie. We vinden in den Council afgevaardigden van de vereenigingen van ingenieurs, van sales-managers en van *accountants*.

En zoo kom ik dan ook tot de taak, die den Nederlandschen accountant wacht.

Het programma van de onderwerpen, welke op het Congres zullen worden behandeld, werd vastgesteld door het C. I. O. S. in overleg met het Britsche Comité. Het zou teveel plaatsruimte vereischen, indien ik dit programma hier zou overnemen en ik volsta dus met de mededeeling, dat de vastgestelde onderwerpen gelegenheid te over bieden voor de accountants om van hun ervaring en hun studie op het gebied der wetenschappelijke bedrijfsorganisatie in een referaat voor het Congres te doen blijken; terwijl daarmede nog de gelegenheid is opengesteld voor de inzending van verhandelingen over andere onderwerpen, indien men oorspronkelijk en belangrijk werk buiten het door het vaste programma bestreken gebied heeft gedaan, waaromtrent mededeeling in internationalen kring van betekenis kan worden geacht.

De ervaring op vorige congressen heeft intusschen geleerd, dat vrije inzending leidt tot een stroom van referaten, waarvan de betekenis vaak een behandeling niet rechtvaardigt. Vandaar dat eenige bepalingen zijn gemaakt, die ook reeds voor het 5e congres hebben gegolden en welke ten doel hebben dien toevloed

te beperken. Alle referaten moeten worden ingezonden aan de nationale organisatie van het land, waarin de schrijver is gevestigd — voor ons land dus het *Ned. Instituut voor Efficiency* — en deze nationale organisaties hebben de opdracht om slechts die bijdragen naar Londen door te zenden welke naar haar oordeel voor het gestelde doel geschikt zijn. Aan de nationale organisaties is voorts verzoekt, voor de vaste onderwerpen van het programma competente schrijvers tot inzending uit te noodigen. Het Engelsche Comité heeft tenslotte de eind-beslissing over de aanvaarding der ingezonden bijdragen.

Ik wijk hierbij de Nederlandsche accountants, die iets belangwekkends omtrent hun arbeid voor het komende congres kunnen rapporteeren, op, om van hun wensch tot medewerking aan het bestuur van het *Ned. Instituut voor Efficiency* te doen blijken. Vooral welkom zijn mededeelingen over de resultaten van hun praktische arbeid.

Het Bureau van het *Ned. Instituut voor Efficiency* (Willem Witsenplein 6, Den Haag) is gaarne bereid om aan belangstellenden een afdruk van het programma, dat tevens de namen van de leden van de onderscheiden Commissies en van de samenwerkende instellingen bevat, toe te zenden.

En overigens wijk ik reeds thans de Nederlandsche accountants op om straks door hun persoonlijke tegenwoordigheid blijk van belangstelling te geven in den arbeid van dit Congres. Men zal de deelneming aan deze internationale samenkomst op een gebied van studie, dat van steeds grooter betekenis wordt voor de accountants, niet betreuren. De openstelling van de inschrijving zal t. z. t. door het *Nederlandsch Instituut voor Efficiency* worden aangekondigd.

Th. L. Jr.

HET ONDERZOEK NAAR DE MOGELIJKHEID VAN REGRESSIE IN DE MARKTONTWIKKELING

De beschouwing van den Heer *Van Dien* in het Maartnummer van dit tijdschrift gewijd aan mijn bijdrage in het Gedenkboek voor *Volmer*, is een goed voorbeeld van de wijze, waarop men een dergelijke beoordeeling *niet* moet inrichten.

Bij den Heer *Van Dien* staat het van te voren vast, dat mijn bijdrage geschreven is „met het oog op” het Philips-bedrijf en het is hem „alsof hij de koersschommelingen der Philips-aandelen in mijn artikel weerspiegeld ziet”.

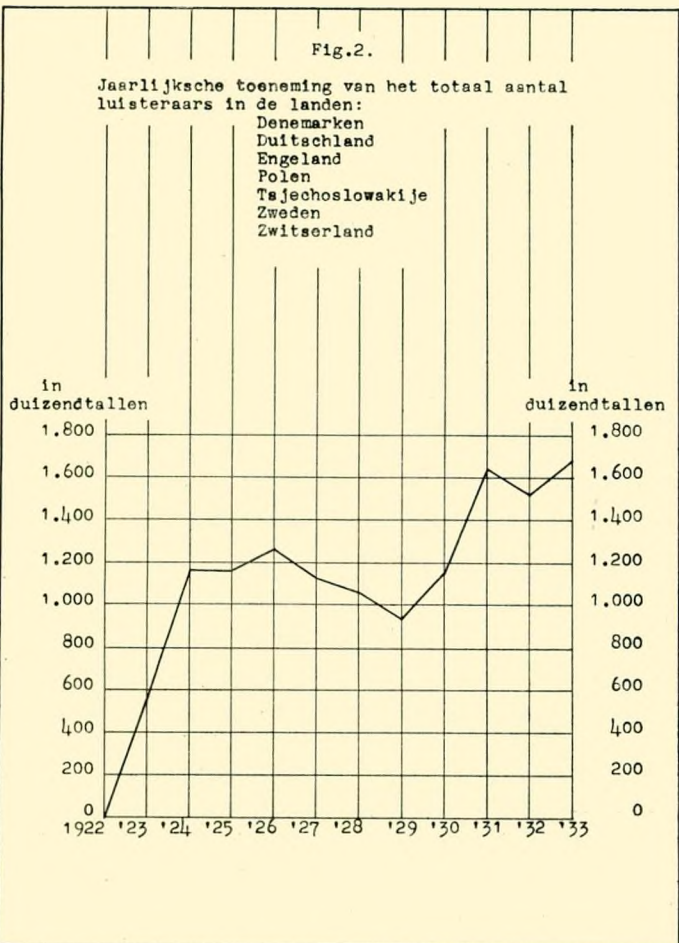
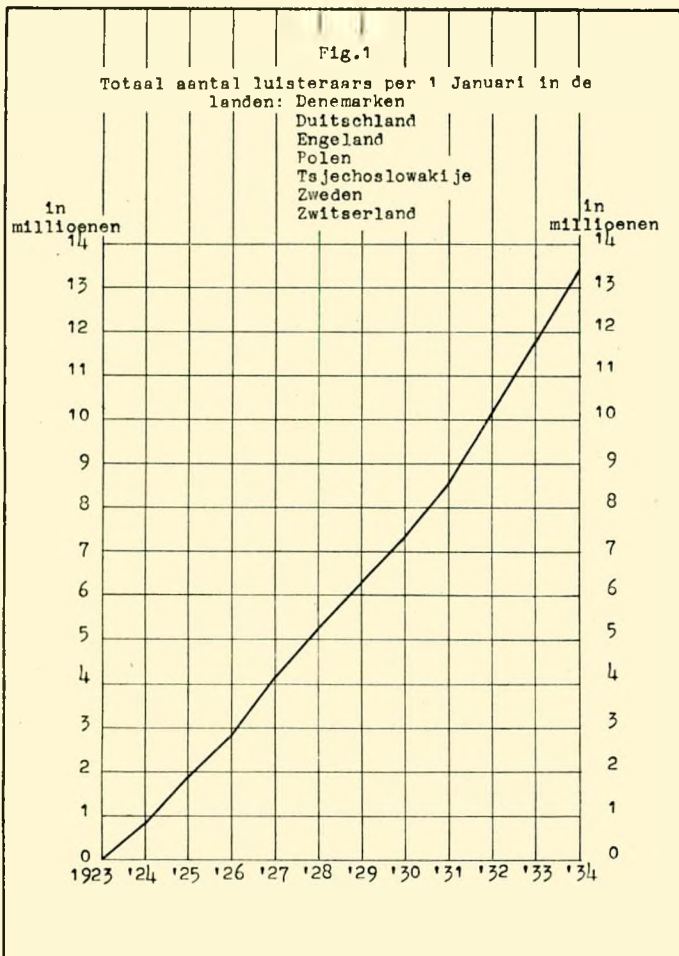
De Heer *Van Dien* is het slachtoffer geworden van zijn vooropgezette meening. Regressie in de radiomarkt heeft in de crisisjaren volstrekt niet plaats gevonden. In tegenstelling tot hetgeen vele buitenstaanders met groot aplomb verkondigen, staat het onomstootelijk vast, dat deze markt tot en met den huidigen dag — behoudens betrekkelijk kleine schommelingen — een steeds verder voortgaande expansie vertoont.

Ten bewijze hiervan geef ik onderstaande twee grafieken van de ontwikkeling van het totaal aantal luisteraars in een aantal landen (fig. 1) en van de jaarlijkse toeneming (fig. 2).¹⁾

Vooraf uit de laatste grafiek, welke rechtstreeks vergelijkbaar is met fig. 4 van mijn artikel, blijkt volkomen duidelijk, dat

¹⁾ Deze cijfers zijn ontleend aan de officieele statistieken van de luisteraars, zooals deze worden gepubliceerd in het Bulletin Mensuel van de Union Internationale de Radiodiffusion te Genève en overgenomen in alle bekende radiotijdschriften (o.a. World Radio van 13. 4. 34).

In verband met de zeer uiteenlopende controle in de verschillende landen op het aantal luisteraars, zijn de cijfers van de verschillende landen niet van dezelfde kwaliteit. De hier opgenomen landen kunnen evenwel geacht worden cijfers van behoorlijke betrouwbaarheid te verstrekken.

een verzadiging van de radiomarkt tot dusver niet heeft plaats gevonden en dat er geen enkele aanleiding is om deze, (gegeven de continuïteit van elk massaverschijnsel) voor de naaste toekomst te vreezen. Een ieder, die verband legt tusschen deze kromme en die van het koersbeloop der Philips aandelen resp. het aantal arbeiders te Eindhoven bezondigt zich aan soortgelijke statistiek, als die welke correlatiecoëfficiënten berekent tusschen de lengte van den kapitein en de snelheid van het schip.

Voor het overige stel ik er prijs op aan te teekenen, dat mijn artikel volstrekt niet geschreven werd „met het oog op” het Philips-bedrijf. Het vraagstuk van de marktvergroting en het al dan niet optreden van regressie, speelt een groote rol in de literatuur over het conjunctuurvraagstuk.

Er is een opvatting, zooals die van Prescott (zie o.a. W. C. Mitchell, Business Cycles, pg. 224) die meent, dat een geleidelijk stijgende en tenslotte naar een horizontale asymptoot tenderende kromme het normale type voorstelt.

Er is een andere, ietwat mystiek-natuurphilosophisch georiënteerde, strooming, welke meent, dat onder alle omstandigheden na verloop van tijd een zekere regressie moet optreden (zie o.a. Dr. Ir. L. Hamburger in „De Ingenieur” van 28.4.33).

Het leek mij nuttig aan te toonen, dat beide opvattingen zich zeer goed laten vereenigen onder één gezichtspunt: het is de verhouding van levensduur van het artikel tot virtueelen verzadigingsduur, welke bepaalt of regressie al dan niet optreedt.

En hiermede is tegelijkertijd een praktische methode gegeven, welke het voor alle industrietakken, die daarvoor in aanmerking komen, mogelijk maakt, zich in de periode van marktverruiming er voortdurend over te oriënteren of, en zoo ja in welke mate, het gevaar voor regressie aanwezig is.

J. GOUDRIAAN

BESLECHTE GESCHILLEN

Red. Prof. Mr. CHR. ZEVENBERGEN

(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris der Redactie)

Cessie van toekomstige vorderingen

Cessie is overdracht van vorderingen op naam. Zij geschiedt volgens art. 668 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek „door middel van eene authentieke of onderhandsche akte, waarbij de rechten op die voorwerpen aan een ander worden overgedragen”. In dit artikel wordt de vordering op naam, die het object der cessie uitmaakt, beschouwd als een voorwerp, een zaak, en wel, gelijk uit andere wetsbepalingen o.a. uit art. 559 van het Burgerlijk Wetboek blijkt, als een onlichamelijke zaak. In dezen gedachtengang is de cessie dus zooveel als de eigendomsoverdracht eener onlichamelijke zaak. Consequent dit beginsel toepassend regelt onze wet de cessie in de afdeling, die handelt over de wijzen van eigendomsverkrjiging en wel terstond na de levering van roerende lichamelijke zaken (art. 667 Burg. Wetb.) en vóór de levering van onroerende lichamelijke zaken (art. 671 Burg. Wetb.).

* * *

Intusschen kan moeilijk worden volgehouden, dat deze regeling onzer wet vanzelfsprekend is. De cessie toch heeft tengevolge, dat de vordering van den een op een ander overgaat; zij bewerkt m.a.w., dat de oorspronkelijke schuldeischer wordt vervangen door een nieuwen. Hare werking ligt dus niet uitsluitend op zakenrechtelijk terrein, doch tevens op dat van het verbintenissenrecht. Onze wet laat den nadruk vallen op den